

[Finansministeren.]

rigtigst at gennemføre forslaget, der indgår i den skitse til en skattereform, der af regeringen den 20. august i år blev forelagt i folketingets udvalg vedrørende merværdiafgiften.

Under behandlingen af det tidligere forslag stillede finansministeren et ændringsforslag om beskatningen af personer, der tager ophold i Grønland. Disse ændringer er optaget i lovforslaget.

Den gældende beskatningsordning på dette område har længe givet anledning til kritik. Personer, der bevarer deres bopæl hernede under et midlertidigt ophold i Grønland, beskattes fuldt ud af deres indtægt. Hvis de derimod opgiver bopælen her i landet, falder beskatningen bort. I praksis bevirker disse regler, at gifte personer, der tager midlertidigt ophold i Grønland, bliver beskattet, medens ugifte normalt går fri for beskatning, selv om deres ophold i Grønland er midlertidigt. Bliver opholdet i Grønland af længere varighed — 3 år eller derover — bliver både gifte og ugifte fri for beskatning.

Det er disse regler, der nu foreslås ændret. Efter forslaget skal personer, der bevarer deres bopæl hernede, fortsat beskattes fuldt ud under et midlertidigt ophold i Grønland. Personer, der opgiver bopælen her, skal nu også beskattes, når de opholder sig midlertidigt i Grønland. Når opholdet i Grønland har været 2 år, skal skattepligten dog bortfalde og skatten for de forløbne 2 år betales tilbage. Det foreslås endvidere, at der kan opnås henstand med skattebetalingen under Grønlandsopholdet, hvis skatteyderen kan godtgøre, at opholdet vil vare mere end 2 år. Forslaget indeholder særlige bestemmelser, der tager sigte på at hindre omgåelse ved, at skatteyderen gør et kortere ophold i et andet land, inden han rejser til Grønland.

I forbindelse med den foreslåede ligestilling af gifte og ugifte foreslås indført et forhøjet lønmodtagerfradrag for alle, der har lønindtægt i Grønland. Fradraget skal efter forslaget udgøre 4.200 kr. årligt for forsørgere og 2.400 kr. for ikke-forsørgere. Fradragene skal ydes uden hensyn til den enkelte faktiske udgifter i forbindelse med arbejdet i Grønland.

Der foreslås endvidere nye beskatningsregler for en- og tofamiliehuse, der bebos

af ejeren. Der foretages i denne tid ny vurdering til ejendomsskyld, og efter det oplyste må der regnes med betydelige stigninger i ejendomsværdierne i forhold til den forrige vurdering i 1960. Dette får betydning for indkomstbeskatningen på to måder. Dels påvirker det beregningen af lejeværdien, hvor denne fastsættes på grundlag af ejendomsværdien. Det gælder for alle enfamiliehuse. Dels påvirker det størstedelen af det standardfradrag, der indrømmes ejere af en- og tofamiliehuse.

Ejeren skal ved indkomstopgørelsen medregne en anslået lejeværdi af sin bolig i ejendommen. For tofamiliehuse ansættes lejeværdien skønsmæssigt. For enfamiliehuse har ligningsrådet givet faste regler om lejeværdiens beregning. Reglerne går i store træk ud på, at lejeværdien udgør 3 pct. af ejendomsværdien for de nyere ejendomme, som ikke er vurderet før 1. september 1960. For ældre ejendomme er lejeværdien 4 pct. af ejendomsværdien ved den sidste vurdering før 1. september 1960.

Ved indkomstopgørelsen får ejeren til gengæld forskellige fradrag. Det drejer sig om udgifter til prioritetsrenter og ejendomsskatter. Til dækning af alle andre udgifter får ejeren et standardfradrag på 1½ pct. af den seneste ejendomsværdi. Fradraget udgør dog mindst 300 kr. pr. lejlighed og højst 1.500 kr. pr. lejlighed.

Såvel lejeværdien for enfamiliehuse som standardfradraget ville stige meget stærkt, hvis man anvendte de hidtidige procentsatser på den nye ejendomsværdi. Imidlertid har regeringen tidligere givet udtryk for, at man bør søge at undgå urimelige skattemæssige virkninger af de forhøjede vurderinger. I denne forbindelse har man fundet det rigtigst, at reglerne om lejeværdien af enfamiliehuse fastsættes ved lov ligesom standardfradraget.

Ved udformningen af de foreslåede regler har man taget sit udgangspunkt i de senest foreliggende skøn over den nye vurdering. Stigningen i enfamiliehusenes ejendomsværdi vil blive stærkt varierende. Man skønner i øjeblikket, at de enfamiliehuse, der var med ved vurderingen i 1960, i gennemsnit vil få deres ejendomsværdi forhøjet med omkring 85 pct. Der må imidlertid også tages hensyn til, at huslejen i de ældre lejligheder, der omfattes af huslejereguleringen,